

[Bolvig]

eller hr. Christophersens blå øjnes skyld, selvfølgelig ikke, men pengene må jo forekomme de magtfulde ledere at være givet godt ud, da strømmen fortsætter år efter år.

Den politiske debat forvrides, de organisationsbetalte partier kan i kraft af millionerne oprettede velbesatte sekretariater, hvorfra der glider en stadig strøm af partipropaganda. Man kan føre valgkampagner med store, kostbare annoncer, udgive brochurer, arrangere kostbare kurser for tillidsmænd og ansætte rejsesekretærer.

De partier, der enten ikke kan få andel i de atrædede millioner, eller som har en tilstrækkelig høj moral til at nægte at modtage judaspenge, bliver taberne. Ikke fordi deres synspunkter og holdninger er forkerte, men fordi de ikke har muligheder for at få dem bragt ud til offentlighedens kendskab.

Politisk arbejde kræver naturligvis penge. Det radikale venstre mener, at staten bør træde til og anvise midler til en sådan indsats. Den begrundede mistanke om, at politiske partiers standpunkter dikteres af et begær efter organisationspenge, kan derved fjernes til gavn for vort folkestyre. Jeg håber at opleve den dag, da der gennemføres en lovgivning, der forbyder interesseorganisationer og selskaber at yde bidrag til politiske partier, og som pålægger de enkelte partier at offentliggøre deres regnskaber.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti forstår godt intentionerne bag det forslag, der er fremsat her, og vi kan meget langt hen ad vejen tilslutte os dem, som det også er sagt af den forrige taler heroppe, ordføreren for det radikale venstre.

Men der er dog én ting, vi rent principielt er betænkelige ved, og det er, at man, hvis dette lovforslag vedtages, er med til at begrænse de enkelte organisationers ret til ad demokratisk vej at bestemme over de fælles midler. Det mener vi er en betænkelig ting at gøre, som kan få konsekvenser på en lang række områder. For os at se er hovedskavanken i disse ting nemlig ikke dette, at man giver tilskud til det, man demokratisk vedtager at give tilskud til, men derimod, at mennesker af forskellige grunde og på forskellige måder kan være tvunget til medlemskab af disse organisationer, fordi de ellers ikke kan opretholde deres erhverv.

Det er altså eksklusivbestemmelserne, vi må have fat på her. Vi mener, at disse eksklusivbestemmelser, sådan som de ofte er i dag, er direkte i strid med Danmarks riges grundlov, der sikrer retten til at organisere sig og retten til at søge erhverv. Vi mener, at i stedet for dette forslag bør der fremkomme et forslag om organisationsfrihed, der sikrer, at også grundlovens ord på disse områder bliver virkelighed, bliver noget, som mennesker kan rette sig efter, så det ikke bliver sådan, som det er i øjeblikket, at det de facto er ganske bestemte organisationer, der har monopol på dette område.

I øvrigt undrede det mig meget at høre venstres ordfører fra denne talerstol sige, at der var vigtigere ting at tage sig af end den personlige frihed. Jeg synes ikke helt, det passer med venstres normale indstilling. Men det er måske, fordi de er kommet med i regeringen.

Schak Nielsen (DR):

Det er, jeg havde nær sagt som sædvanlig, et af fremskridtspartiets uigennemtænkte forslag, som de fremsætter igen og igen, vi skal til at diskutere. Der er intentioner i dette forslag, som jeg synes godt om og kunne gå ind for, men jeg kender ikke den fulde konsekvens af forslaget. Jeg synes egentlig, at lovforslaget, som det er affattet, og som jeg har læst det, simpelt hen er dårligt politisk håndværk. Jeg er da enig i en række ting i det, bl. a. at de enkelte mennesker selv skal bestemme, hvad deres kontingent skal bruges til ud over det i foreningens vedtægter nævnte. Det er da klart, at det i tilfælde, hvor faglige organisationer, også arbejdsgiverorganisationer, faktisk har monopol på arbejdsmarkedet, er ganske utilstedeligt selv med en flertalsbeslutning at bruge penge mod de enkelte medlemmers vilje. Det gælder ikke mindst så personlige spørgsmål som politiske og for den sags skyld også religiøse spørgsmål.

Hr. Melchior gav nogle oplysninger om andre foreninger. Jeg synes ikke, de var helt relevante; jeg synes ikke, at de ting, hr. Melchior kom med, er sammenlignelige.

Jeg er enig med hr. Bolvig i hans betragtninger om, hvordan organisationerne gennem de politiske partier, der modtager disse midler, næsten kan købe sig meningsdannelser. Det er meget dårligt.